

MINISTERI DE SANITAT I CONSUM

15198 *ORDRE SCO/2797/2004, de 28 de juliol, per la qual es modifiquen els annexos I i II del Reial decret 90/2001, de 2 de febrer, pel qual s'estableixen els mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al control oficial del contingut màxim d'aflatoxines en cacauets, fruita de clofolla, fruita dessecada, cereals, llet i els productes derivats de la seva transformació.* («BOE» 199, de 18-8-2004.)

El Reglament (CE) núm. 2174/2003, de 12 de desembre, que modifica el Reglament (CE) núm. 466/2001, pel que fa a les aflatoxines estableix, entre altres, límits màxims d'aflatoxines en blat de moro destinat a ser sotmès a un procés de selecció o un altre tractament físic, abans del consum humà directe o del seu ús com a ingredient en els productes alimentaris. La regulació d'aquests límits màxims d'aflatoxines es deu a la demostració, per part de les associacions europees del blat de moro, que es produeix una reducció dels continguts d'aflatoxines en el blat de moro durant les operacions de selecció i de tractament físic del blat de moro sense transformar. Per bé que no és possible avaluar quantitativament i amb certesa l'abast que pot tenir la reducció del contingut d'aflatoxines, de les dades facilitades pel sector es desprèn que les diferents etapes de neteja i transformació del blat de moro sense transformar són prou eficaces per reduir els continguts d'aflatoxines dels productes del blat de moro destinats al consum humà i assolir els límits màxims establerts per a l'aflatoxina en cereals i productes derivats de la seva transformació, destinats al consum humà directe o a ser utilitzats com a ingredients en els productes alimentaris.

El Reial decret 90/2001, de 2 de febrer, pel qual s'estableixen els mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al control oficial del contingut màxim d'aflatoxines en cacauets, fruita de clofolla, fruita dessecada, cereals, llet i els productes derivats de la seva transformació, regula els procediments de mostreig i d'anàlisi d'aflatoxines en els productes alimentaris esmentats. No obstant això, no preveu els requisits de mostreig i anàlisi del blat de moro destinat a ser sotmès a un procés de selecció o un altre tractament físic, abans del consum humà directe o del seu ús com a ingredient en els productes alimentaris.

La Directiva 2003/121/CE, de 15 de desembre, que modifica la Directiva 98/53/CE per la qual es fixen mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al control oficial del contingut màxim d'alguns contaminants en els productes alimentaris, incorpora els requisits necessaris per al mostreig i l'anàlisi d'aflatoxines en blat de moro destinat a ser sotmès a un procés de selecció o un altre tractament físic, abans del consum humà directe o del seu ús com a ingredient en els productes alimentaris.

Aquesta Directiva 2003/121/CE també incorpora les normes d'interpretació dels resultats analítics, amb la finalitat de garantir un enfocament harmonitzat d'execució en el conjunt de la Unió Europea. Aquestes normes d'interpretació inclouen l'aplicació de la incertesa del mesurament i la correcció de la recuperació en els resultats analítics de mostres destinades al control oficial.

En definitiva, es fa necessària la transposició de la Directiva 2003/121/CE esmentada per incorporar-la a l'ordenament jurídic espanyol.

Aquesta Ordre ministerial es dicta en aplicació del que regula la disposició final segona del Reial decret 90/2001, de 2 de febrer, abans esmentat.

En l'elaboració d'aquesta Ordre han estat escoltats els sectors afectats i les comunitats autònomes, i n'ha emès l'informe preceptiu la Comissió Interministerial per a l'Ordenació Alimentària.

En virtut d'això, dispenso:

Primer.—Modificació dels annexos I i II del Reial decret 90/2001, de 2 de febrer.

Els annexos I i II del Reial decret 90/2001 queden modificats en els termes continguts als annexos I i II d'aquesta Ordre.

Segon.—Entrada en vigor.

Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 de juliol de 2004.

SALGADO MÉNDEZ

ANNEX I

1. L'apartat 5 B) 1r d) se substitueix pel següent:

«d) La mostra global, d'un pes de 30 kg, s'ha de barrejar i dividir en tres submostres iguals de 10 kg abans de la trituració (aquesta divisió en tres submostres no és necessària en el cas de cacauets, fruita de clofolla, fruita dessecada i blat de moro destinats a sotmetre's a un tractament de selecció o a altres tractaments físics, i de disponibilitat de l'equip que pugui homogeneïtzar una mostra de 30 kg). Si la mostra global pesa menys de 10 kg no s'ha de dividir en tres submostres. Les mostres globals d'espècies no pesen més de 10 kg, per la qual cosa no és necessari dividir-les en submostres.»

2. L'apartat 5 B) 2n se substitueix pel següent:

«2n Acceptació d'un lot o sublot:

a) Per als cacauets, la fruita de clofolla, la fruita dessecada i el blat de moro sotmesos a un tractament de selecció o a altres tractaments físics, i les espècies:

1a Acceptació, si la mostra global o la mitjana de les submostres s'ajusta al límit màxim, tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa de la mesura.

2a Rebuig, si la mostra global o la mitjana de les submostres supera, fora de qualsevol dubte raonable, el límit màxim, tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa de la mesura.

b) Per als cacauets, la fruita de clofolla, la fruita dessecada i els cereals destinats al consum humà directe, i els cereals, amb l'excepció del blat de moro, que hagin de ser sotmesos a un tractament de selecció o a altres tractaments físics:

1a Acceptació, si cap de les submostres supera el límit màxim, tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa de la mesura.

2a Rebuig, si una o més submostres superen, fora de qualsevol dubte raonable, el límit màxim,

tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa de la mesura.

3a En el cas d'una mostra global d'un pes inferior a 10 kg:

Acceptació, si la mostra global s'ajusta al límit màxim, tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa de la mesura.

Rebuig, si la mostra global supera, fora de qualsevol dubte raonable, el límit màxim, tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa de la mesura.»

3. L'apartat 5 D) 2n se substitueix pel següent:

«2n Acceptació d'un lot o sublot:

a) Acceptació, si la mostra global s'ajusta al límit màxim, tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa de la mesura.

b) Rebuig, si la mostra global supera, fora de qualsevol dubte raonable, el límit màxim, tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa de la mesura.»

4. L'apartat 5 E) 1r b) se substitueix pel següent:

«b) Acceptació d'un lot o sublot:

1a Acceptació, si la mostra global s'ajusta al límit màxim, tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa de la mesura.

2a Rebuig, si la mostra global supera, fora de qualsevol dubte raonable, el límit màxim, tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa de la mesura.»

5. L'apartat 5 E) 2n c) se substitueix pel següent:

«c) Acceptació d'un lot o sublot:

1a Acceptació, si la mostra global s'ajusta al límit màxim, tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa de la mesura.

2a Rebuig, si la mostra global supera, fora de qualsevol dubte raonable, el límit màxim, tenint en compte la correcció en funció de la recuperació i la incertesa de la mesura.»

ANNEX II

1. L'apartat 4 d) se substitueix pel següent:

«d) Càlcul del factor de recuperació i expressió dels resultats.

El resultat analític s'ha d'expressar en forma corregida o sense corregir en funció de la recuperació. S'ha d'indicar la forma d'expressió i el factor de recuperació.

El resultat analític corregit en funció de la recuperació s'ha d'utilitzar per a la conformitat del lot segons els apartats 5 B) 2n, 5 C) 2n, 5 D) 2n, 5 E) 1r b) i 5 E) 2n c) de l'annex I.

El resultat analític s'ha d'expressar com a $X \pm U$, en què X és el resultat analític i U la incertesa expandida de la mesura, utilitzant un factor de cobertura de 2, cosa que dona un nivell de confiança del 95% aproximadament.»

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

15290 *CODI INTERNACIONAL per a la protecció dels vaixells i de les instal·lacions portuàries (Codi PBIP), adoptades el 12 de desembre de 2002 mitjançant la Resolució 2 de la Conferència de governs contractants del Conveni internacional per a la seguretat de la vida humana en el mar, 1974. («BOE» 202, de 21-8-2004.)*

RESOLUCIÓ 2 DE LA CONFERÈNCIA DELS GOVERNOS CONTRACTANTS DEL CONVENI INTERNACIONAL PER A LA SEGURETAT DE LA VIDA HUMANA EN EL MAR, 1974

(Adoptada el 12 de desembre de 2002)

CODI INTERNACIONAL PER A LA PROTECCIÓ DELS VAIXELLS I DE LES INSTAL·LACIONS PORTUÀRIES

La Conferència,

Havent adoptat les esmenes al Conveni internacional per a la seguretat de la vida humana en el mar, 1974, esmenat (d'ara endavant «el Conveni»), relatives a les mesures especials per incrementar la seguretat i la protecció marítimes,

Considerant que el nou capítol XI-2 del Conveni fa referència al Codi internacional per a la protecció dels vaixells i de les instal·lacions portuàries (Codi PBIP) i exigeix que els vaixells, les companyies i les instal·lacions portuàries compleixin les prescripcions pertinents de la part A del Codi internacional per a la protecció dels vaixells i de les instal·lacions portuàries (Codi PBIP), especificades en la dita part A del Codi PBIP,

Estimant que la implantació del capítol esmentat pels governs contractants contribuirà en gran manera a incrementar la seguretat i la protecció marítimes i a salvaguardar els qui es trobin a bord i en terra,

Havent examinat un projecte de codi internacional per a la protecció dels vaixells i de les instal·lacions portuàries preparat pel Comitè de Seguretat Marítima de l'Organització Marítima Internacional (d'ara endavant l'«Organització») en els seus períodes de sessions 75è i 76è, per ser examinat i adoptat per la Conferència,

1. *Adopta* el Codi internacional per a la protecció dels vaixells i de les instal·lacions portuàries (d'ara endavant «el Codi»), el text del qual figura a l'annex d'aquesta Resolució;

2. *Invita* els governs contractants del Conveni que prenguin nota que el Codi entra en vigor l'1 de juliol de 2004 en entrar en vigor el nou capítol XI-2 del Conveni;

3. *Demana* al Comitè de Seguretat Marítima que mantingui el Codi sotmès a examen i l'esmeni, si escau;

4. *Demana* al secretari general de l'Organització que trameti còpies certificades de la present Resolució i del text del Codi que figura a l'annex a tots els governs contractants del Conveni;

5. *Demana també* al secretari general que trameti còpies de la present Resolució i del seu annex a tots els membres de l'Organització que no són governs contractants del Conveni.

ANNEX

CODI INTERNACIONAL PER A LA PROTECCIÓ DELS VAIXELLS I DE LES INSTAL·LACIONS PORTUÀRIES

Preàmbul

1. La Conferència diplomàtica sobre protecció marítima celebrada a Londres el desembre de 2002 va adoptar noves disposicions del Conveni internacional per a la seguretat de la vida humana en el mar, 1974, així com el present Codi, per incrementar la protecció marítima. Aquestes noves prescripcions constitueixen l'ordenament internacional que permet que els vaixells i les instal·lacions portuàries puguin cooperar per detectar i prevenir actes que suposin una amenaça per a la protecció del sector del transport marítim.

2. Després dels tràgics esdeveniments de l'11 de setembre de 2001, la vint-i-dosena Assemblea de l'Organització Marítima Internacional (l'Organització), celebrada el novembre de 2001, va acordar per unanimitat que s'havien d'elaborar noves mesures en relació amb la protecció dels vaixells i de les instal·lacions portuàries, les quals s'adoptarien en una conferència dels governs contractants del Conveni internacional per a la seguretat de la vida humana en el mar, 1974 (denominada Conferència diplomàtica sobre protecció marítima), el desembre de 2002. Els preparatius per a la Conferència diplomàtica es van encomanar al Comitè de Seguretat Marítima de l'Organització (MSC), la tasca del qual es va basar en els documents presentats per governs membres, organitzacions intergovernamentals i organitzacions no governamentals amb caràcter consultiu davant l'Organització.

3. En el primer període de sessions extraordinari, també celebrat el novembre de 2001, l'MSC, amb la finalitat d'accelerar el desenvolupament i l'adopció de les mesures de protecció corresponents, va constituir un grup de treball interperíodes sobre protecció marítima. La primera reunió del Grup de treball interperíodes de l'MSC sobre protecció marítima va tenir lloc el febrer de 2002, i els resultats de les seves deliberacions es van presentar i es van examinar el maig de 2002, en el 75è període de sessions del Comitè, en el qual es va constituir un grup especial de treball a fi de seguir perfeccionant les propostes. L'MSC va examinar en el 75è període de sessions l'informe del Grup de treball esmentat i va recomanar avançar en els preparatius mitjançant una nova reunió del Grup de treball interperíodes de l'MSC, que es va fer el setembre de 2002. En el 76è període de sessions, l'MSC va examinar els resultats de la reunió del Grup de treball interperíodes duta a terme el setembre de 2002 i la tasca ulterior del Grup de treball, que es va reunir durant el 76è període de sessions del Comitè, el desembre de 2002, immediatament abans de la Conferència diplomàtica, i va aprovar la versió definitiva dels textos proposats que hauria d'examinar la Conferència.

4. La Conferència diplomàtica (9 a 13 de desembre de 2002) també va adoptar esmenes a les disposicions existents del Conveni internacional per a la seguretat de la vida humana en el mar, 1974 (Conveni SOLAS 1974), per accelerar la implantació de les prescripcions relatives a la instal·lació de sistemes d'identificació automàtica, i va adoptar noves regles del capítol XI-1 del Conveni SOLAS 1974, relatives al marcatge del número d'identificació del vaixell i a l'obligació de portar un registre sinòptic continu en els vaixells. La Conferència diplomàtica també va aprovar diverses resolucions, incloses les relatives a la implantació i la revisió del present Codi, la cooperació tècnica i la col·laboració amb l'Organització Internacional del Treball i l'Organització Mundial de Duanes. Es va reconèixer que potser cal revisar i esmenar algunes de les noves disposi-

cions sobre protecció marítima una vegada que aquestes dues organitzacions hagin ultimat la seva tasca.

5. Les disposicions del capítol XI-2 del Conveni SOLAS 1974 i del present Codi són aplicables als vaixells i a les instal·lacions portuàries. L'ampliació del Conveni SOLAS 1974 a les instal·lacions portuàries es va acordar partint de la base que aquest Conveni ofereix el mitjà més ràpid per aconseguir que les mesures necessàries relatives a la protecció marítima entrin en vigor i s'apliquin ràpidament. No obstant això, es va acordar així mateix que les disposicions relatives a les instal·lacions portuàries s'apliquessin únicament a la interfície vaixell-port. L'Organització Marítima Internacional i l'Organització Internacional del Treball han de seguir col·laborant per aprofundir en la qüestió més àmplia de la protecció de les zones portuàries. També es va acordar que les disposicions no es farien extensives a la resposta concreta a un atac o a les activitats de neteja que puguin ser necessàries després d'un atac d'aquest tipus.

6. Les disposicions estan redactades de manera que se'n garanteixi la compatibilitat amb les del Conveni internacional sobre normes de formació, titulació i guàrdia per a la gent de mar, 1978, esmenat, el Codi internacional de gestió de la seguretat (Codi IGS) i el sistema harmonitzat de reconeixements i certificació.

7. Les disposicions representen un canvi significatiu de l'enfocament en el sector marítim internacional de la qüestió de la protecció del transport marítim internacional. És necessari admetre que poden suposar una considerable càrrega addicional per a alguns governs contractants. Per això, es reconeix plenament la importància de la cooperació tècnica per ajudar els governs contractants a implantar aquestes disposicions.

8. La implantació de les disposicions requereix una contínua i eficaç cooperació i entesa entre tots els qui tenen a veure amb els vaixells i les instal·lacions portuàries, o els fan servir, inclòs el personal del vaixell, el personal portuari, els passatgers, els interessos de la càrrega, els gestors navals, els administradors de ports i les autoritats nacionals i locals que tinguin responsabilitats en l'àmbit de la protecció. Les pràctiques i els procediments existents s'han de sotmetre a revisió i s'han de modificar si no ofereixen un nivell adequat de protecció. En interès d'una protecció marítima més àmplia, tant els sectors navilier i portuari com les autoritats nacionals i locals han d'assumir responsabilitats addicionals.

9. Les orientacions recollides a la part B del Codi s'han de tenir en compte en el moment d'implantar les disposicions sobre protecció que figuren al capítol XI-2 del Conveni SOLAS 1974 i a la part A del Codi. No obstant això, aquestes orientacions són aplicables amb més o menys intensitat segons la naturalesa de la instal·lació portuària i del vaixell, del servei de què es tracti i/o de la càrrega.

10. Res del que disposa el present Codi no s'ha d'interpretar o aplicar de manera contrària al respecte degut dels drets i de les llibertats fonamentals consagrats en els instruments internacionals, particularment els aplicables als treballadors del sector marítim i als refugiats, incloses la Declaració de l'Organització Internacional del Treball relativa als principis i drets fonamentals a la feina i les normes internacionals que emparen els treballadors dels sectors marítim i portuari.

11. Reconeixent que el Conveni per facilitar el trànsit marítim internacional, 1965, esmenat, estipula que les autoritats públiques han de permetre que els tripulants estrangers desembarquin mentre romangui en port el vaixell en el qual hagin arribat, sempre que s'hagin complert els tràmits pertinents a l'arribada del vaixell i les autoritats públiques no tinguin motius per negar-se a concedir el permís de desembarcament per raons d'higiene, seguretat o ordre públics, quan els governs contractants aprovin els plans de protecció dels vaixells i de les